

кумице? — Казвамъ, че *битъ битъ носи*. — Тъй кумице, тъй.

IV.

— Хайде, кумче, да си направимъ кѣщицкы. — Хайде, кумице. — За мене нека направимъ отъ коры, казва лисица-та, а за тебе отъ ледъ.¹ Залувили са за работѣ и направили двѣ кѣщи; за лисицѣ-тѣ отъ дървени коры, а за вѣлка отъ ледъ. Дошла пролѣтъ и вѣлчова-та кѣща са стопила. — Е, кумице, ты пакъ ма излѣга; азъ ще та изямъ. — Нека испытаме, отговаря лисица-та, кой кого ще яде. Лисица-та завела вѣлка въ горѣ-тѣ прѣдъ единъ голѣмъ трапъ и му казала: прескачай! Ако прѣскочишь трапа, ты ще ма изядешъ; ако ли не прѣскочишь, азъ ще изямъ тебе. Вѣлка скочилъ и падналъ въ трапа. — Сѣди сега тамъ, казала лисица-та, и са махнѣла.

РАЗБОРЪ.

Какъ са отнасятъ думы-тѣ помежду си и какво показватъ.

I. 1. Какво е имало? Кого наричаме дѣдо? Освѣтъ бащы-тѣ на майкѣ си и на баща си, еще кого наричаме дѣдо? Кое отъ тѣзи двѣ-тѣ значенія има тукъ дума-та дѣдо? Имало при кои другы думы стои? — При дѣда и баба. Какво са говорили за дѣда и баба?
 2. — Имало ги. Дѣто ще каже, дума-та имало стои дѣда и бабѣ, за да покаже, какво искаме да кажемъ за тѣхъ. Ако не бѣше имало дѣда и баба, ще кажемъ ли да може да са говори за тѣхъ? Можемъ ли да